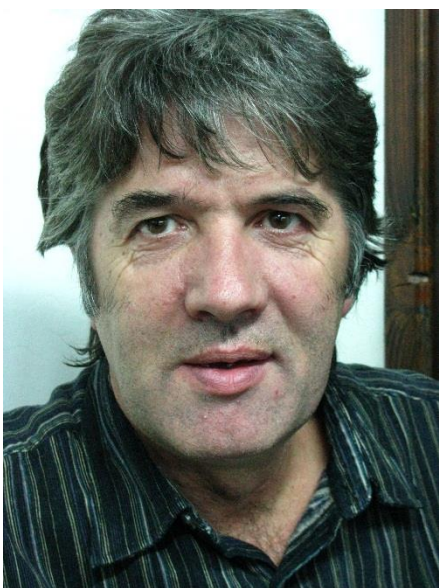

Јовица Ђурић - Филозоф у учионици, човек међу људима

Јовица Ђурић рођен је 11. јануара 1959. године у Пироту, где је завршио гимназију, а потом и Филозофски факултет у Београду, смер филозофија. Испит за лиценцу наставника положио је 21. новембра 1991. године.

Скоро читав радни век провео је као просветни радник, предан науци којој је подучавао ученике и мисији ширења етичких принципа и вредности у које је и сам дубоко веровао.

Готово да нема ниједне пиротске средње школе у којој професор Ђурић није предавао барем кратко али је свуда, међу ученицима и колегама, оставио утисак смиреног и свестраног интелектуалца, специфичне појавности иза које се крила заиста блага и добра људска природа.

Осим у Пироту, предавао је и у средњој школи „Никета Ремезијански“ у Белој Паланци. Од 1990. до 1993. године радио је у Педагошкој академији Пирот, потом од 1992. до 1994. у Гимназији Пирот у којој је такође радио и од 2005. до 2006. године, у Техничкој школи Пирот радио је од 1993. до 1993. године и поново се вратио 2006. године, у Економској школи Пирот радио је од 2014. године.

Интересовања широког спектра, радознали дух и тежња ка идеалима увели су професора Ђурића и у свет политике, у годинама када је то могла бити ризична и нимало афирмативна делатност за интегритет једног већ формираног интелектуалца и професора. Загледан у начела демократије, професор Ђурић се на ризике није много обзирао и политици се посвећивао пасионирано и са страшћу, сличну оној какву је имао и према науци коју је предавао. Од 1996. па до 2000. године био је потпредседник СО Пирот, у првој демократској власти на локалу након Другог светског рата, а нешто касније и кандидат на изборима за председника општине. Тих година се његова политичка каријера и завршила, а онда се вратио за катедру и остао посвећен томе до самог краја.

У Скупштини општине Пирот радио је од 1997. године до 2001. године.

По вокацији професор филозофије, по интересовању и опредељењу политичар и друштвени активиста, по заљубљености филмофил, по фанатизму шахиста, по погледу на свет филозоф духа и идреалиста, по постању заклето Пироћанац.

Гледао је филмове, читао литературу о филмској индустрији, једно време и организовао пројекције у Дому војске. Показивао је и доказивао да је филозофија изнад свих наука, да се у њој огледа суштина уметности. Био је посвећен свему што је радио.

Бавио се филмом и фотографијом, иако је пресудила филозофија, Ђурић је имао велику жељу да студира Академију уметности. Писао је сценарије за филмове, а у оквиру ЛЕМЕК-а организовао је филмске маратоне заједно са професорима са факултета. У Народном позоришту Пирот, као организатор, радио је од 1994. године до 1995. године.

Добро је играо шах и проводио доста времена у брзопотезним партијама, по клубовима на базену. Имао је бритац стил- напад на краља и тежња да се противник што пре матира. Доказивао је да победа сама по себи није довољна, већ да је важно како се до ње дошло. На симултанци је изненадио и самог Карпова и ремизирао, неколико потеза делоло га је од тријумфа.

Ђурић је увек био спреман да сваког саслуша, да објасни ширу слику, да споји локално и глобално. Говорио је одмерено и смислено. Нажалост, опака болест надјачала је Јовицу, преминуо је на

јесен 2023. године. Оставио је утисак на многе ученике и остао један од омиљених професора који су предавали у пиротским средњим школама.